

2. Chronika 33

Septuaginta (LXX)

1 ὃν δέκα δύο ἔτῶν μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πεντήκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ιερουσαλημ

2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς ἔξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν οὐδὲν ισραὴλ

3 καὶ ἐπέστρεψεν καὶ φόκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἢ κατέσπασεν εζεκιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἔστησεν στήλας ταῖς βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς

4 καὶ φόκοδόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὗ εἶπεν κύριος ἐν ιερουσαλημ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα

5 καὶ φόκοδόμησεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου

6 καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδούς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν

7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν εἰκόνα ἥν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς δαυιδ καὶ πρὸς σαλωμῶν οὐδὲν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ιερουσαλημ ἥν ἔξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν ισραὴλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα

8 καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τὸν πόδα ισραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἢ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ μωυσῆ

9 καὶ ἐπλάνησεν μανασσῆς τὸν ιουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν ιερουσαλημ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἢ ἔξηρεν κύριος ἀπὸ προσώπου οὐδὲν ισραὴλ

10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ μανασσῆς καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν

11 καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως ασσουρ καὶ κατέλαβον τὸν μανασσῆς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον εἰς βαβυλῶνα

12 καὶ ὡς ἐθλίβῃ ἐξήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ

13 καὶ προσηγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς ιερουσαλημ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω μανασσῆς ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός

14 καὶ μετὰ ταῦτα φόκοδόμησεν τεῦχος ἔξω τῆς πόλεως δαυιδ ἀπὸ λιβός κατὰ γιων ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς τὸ οφλα καὶ ὑψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχήρεσιν ἐν ιουδᾳ

15 καὶ περιεῖλεν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἔξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἢ φόκοδόμησεν ἐν δρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν ιερουσαλημ καὶ ἔξω τῆς πόλεως

16 καὶ κατώρθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸν θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ ιουδαὶοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ

17 πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων μανασσῆς καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεόν καὶ λόγοι τῶν ὄρώντων λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ ἵδον ἐπὶ λόγων

19 προσευχῆς αὐτοῦ καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι ἐφ' οὓς φύκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἵδον γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὄρώντων

20 καὶ ἐκοιμήθη μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ αἱμῶν νίδος αὐτοῦ

21 ὃν εἶκοσι καὶ δύο ἐτῶν αἱμῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ιερουσαλημ

22 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς ἐποίησεν μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις οὓς ἐποίησεν μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔθυεν αἱμῶν καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς

23 καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι νίδος αὐτοῦ αἱμῶν ἐπλήθυνεν πλημμέλειαν

24 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ

25 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα αἱμῶν καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ιωσιαν νίδον αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ